

Dagthema: ‘Wat bij elkaar hoort, zal bij elkaar komen’

Overweging 8 oktober

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel - lector: Natalie Hakhoff

“... Christus houdt de landeigenaar en daarmee de hogepriesters van toen voor, en nu ons hier in de Duif, dat juist de wijnbouwers de wezenlijke schakel in onze ontwikkeling zijn. Doordat de landeigenaar, doordat jijzelf niet aanwezig was bij het tot ontwikkeling komen van de druiven, heb je niet jouw unieke plek ingenomen...”

Openingslied

Huub Oosterhuis / Herman Rouw

Om warmte gaan wij een leven,
gaan wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om iemand gaan wij een leven
met licht en met donker mee.
Vogeltje van de bergen
waar gaat de tocht naar toe?
Om warmte wil ik zwerven
en komen naar iemand toe.

Om zachtheid gaan wij een leven,
gaan wij onder de nacht,
kruipen wij onder de hemel,
om woorden gaan wij een leven,
om lachen en zoenen nacht.
Mensje daar in de verte
waar snelt je voetstap heen?
Waar zachtheid is te vinden
daar snellen mijn voeten heen.

Om liefde gaan wij een leven,
sterven wij dood na dood,
wagen de verste wegen
om jou, op hoop van zegen
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde,
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven,
om alles of niets met jou.

Openingsgebed

Lieve God, wees hier aanwezig;
leidt ons binnen op uw akkers.

Lieve Heer Jezus Christus, wees hier aanwezig;
Houw ons uit, uit de rots van vertrouwen en volharding.

Heilige Geest wees hier aanwezig;
Overspoel ons met liefde, zachtheid en wijsheid;
Doe ons vrucht dragen.

In de drie-eenheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest
komt bij elkaar, wat bij elkaar hoort.

Welkom door Natalie - Ode aan de liefde voor Erwin

Goedemorgen wat fijn dat jullie er zijn,

Voordat Noud-Lodewijk ons meeneemt naar het inhoudelijke gedeelte van de viering, wil ik vandaag deze viering aan iemand opdragen.

Vroeg in de morgen, donker was het nog en voordat we nog de plantjes hadden gezien is de liefde tussen Erwin en mij, in stilte opgebloeid. Daarvoor hebben we offers moeten brengen, maar wat bij elkaar hoort, zal bij elkaar komen.

Ruim 5 jaar geleden kwam ik op jouw pad, aanrijden met mijn verdeeltrekker van de bloemenveiling.

Jij dacht: 'Die is leuk die heeft iets aparts.'

Maar ik was gebonden. Dus kon dat toch niet? Afblijven had je jezelf beloofd.

Na een paar weken hadden we ons vaste pauzegroepje. En na het werk bleven we met dat groepje altijd nog wat napraten. Tot die ene vrijdag dat jij mij om de ware toedracht van de kinderen vroeg.

Omdat onze vriendschap zo goed voelde heb ik je toen het hele verhaal verteld en vanaf dat moment was er iets, noem het een vonk, kon er nog niet helemaal bij.

Die maandag erop kwam Nourddin, onze leidinggevende, vertellen dat we samen moesten werken. Ik stikte zowat in mijn koffie, maar daardoor groeiden we steeds meer naar elkaar toe.

Om antwoord op je al je vragen te krijgen, heb jij de stoute schoenen aangetrokken en op het parkeerdek, spontaan, voordat ik goedemorgen kon zeggen, mij die eerste zoen gegeven. Ik was overdonderd.

Precies vandaag zijn we alweer 5 jaar bijzonder onderweg.

Hier en daar dalen van zwarte aarde en bergen van hemels maar met alles wat we ook doen, we blijven elkaar steunen en we zijn er sterker dan ooit uitgekomen. We gunnen elkaar de kansen die op ons pad komen.

Mensen vragen mij weleens, hoe doen jullie dat en samen werken en samen wonen? Maar wij hebben 1 gouden regel. Wat op het werk gebeurt, blijft op het werk. Dat is onze grote kracht is. Dat is niet altijd makkelijk, maar voor ons de perfecte modus voor een gezonde basis.

Lieve Erwin je weet het nog niet, maar je hebt zelf de liederen voor deze viering uitgezocht.

We worden omringd door de mensen die ons lief zijn en Irina heeft samen met Alevtina geoefend om na de overweging ons liedje te kunnen spelen. Dus houd je maar vast.

Lieverd, dank je wel voor je onvoorwaardelijke liefde en steun, dat er nog vele jaren mogen volgen.

Love You.

Welkom en inleiding door Noud-Lodewijk

Welkom in deze viering met als thema: Dat wat samen hoort, zal samen komen.

Welkom hier in de Duif en welkom thuis via de zoom.

En een speciaal welkom hier in de Duif voor de familie van Natalie en alle andere hier aanwezig.

Sommige hier heel vertrouwd en bekend, en anderen misschien vandaag voor een eerste keer of zo nu en dan.

Welkom in deze gemeenschap,

van mensen die steeds weer zoekend op weg zijn en gaan.

Mensen die steeds weer geraakt willen worden door dat geheim, het mysterie van ons menselijke bestaan.

We zoeken verbinding met elkaar en verbinding met dat wat groter is dan we kunnen bevatten in woorden en beeld.

Vorige week had Maranca het reeds over de afgekeurde steen en de hoeksteen. Zij heeft daarbij het accent met name gelegd op het stoppen met oordelen naar elkaar en steeds weer de moed en helderheid van geest te hebben om je met de ander te verbinden. Verder stond zij stil bij dat we menselijke hoekstenen nodig hebben om in veiligheid en vertrouwen ons leven vorm te geven.

Voor mij vandaag de uitdaging om op basis van dezelfde tekst een verdere verdieping aan te brengen. Naar aanleiding van deze tekst zal ik stilstaan bij hoe wij dat, wat we bewust of onbewust afwijzen, mogelijk zomaar een innerlijke essentie in zich kan dragen. Zodat, als we met ons hart durven te kijken en te luisteren, iets wat we aanvankelijk niet bij elkaar kunnen plaatsen, toch bij elkaar blijkt te horen.

En wat een mysterie als het dan toch bij elkaar kan en mag komen.

Een viering met contrasten en van het in het leven durven te wagen.

We gaan luisteren; we gaan zingen, we gaan delen in brood en wijn en we zijn stil.

Zodat in de alom aanwezige liefde van God en in de grenzeloze hartstocht binnen de gemeenschap van de Duif, bij elkaar komt, wat bij elkaar hoort.

Ik wil je uitnodigen om je hart open te stellen en je te laten raken door wat zich aan jou openbaart.

En laten we nu eerst ook een moment stil zijn om vanuit deze stilte ons hart, ons gemoed te peilen. En om, met de woorden van Bieke Vandekerckhove te spreken, de smaak van de stilte te proeven.

Stilte

Wat doet jou vreugde; waar ervaar je onvrede en pijn?
Waar voel jij je vrij; en waar voel jij je bevangen?
Neem alles wat jou in positieve of negatieve zin beroerd mee
in het komende uur van samenzijn.

Stil worden

Bieke Vandekerckhove, De smaak van stilte

Er is blijkbaar een bewustwording,
een besef van de dingen
dat slechts dan een kans krijgt
als wij de moed opbrengen
om in onze eenzaamheid te gaan staan
en daar heel diep stil te worden.

Wat er gebeurt als je dat doet,
Is amper in woorden te vatten.
Er komt een antwoord, van binnenuit,
Maar voorbij aan alle woorden en beelden.

Lied

H.Oosterhuis/A.Oomen

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

K: Volk dat in duisternis gaat,
mensen met stomheid geslagen,
het zal geschieden, zegt Hij,
zij weer glanzen als nieuw.

A: Van licht en stem zult Gij ons maken, uw evenbeeld.

K: Niet meer beklemd en verdeeld,
niet meer in woorden gevangen,
één en gekend en bevrijd,
eindelijk mens zal ik zijn.

A: Van licht en stem zult gij ons maken, uw evenbeeld.

K: Daar staat de stoel van het recht,
daar zal staan de tafel der armen,
dan is de dag van het lam,
“Zie, Ik kom haastig,” zegt Hij.

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem, uw evenbeeld.

Eerste Lezing: Uit Jesaja 51, 1-3

De Heer zegt: "Als je verlangt naar rechtvaardigheid, als je verlangt naar Mij, luister dan naar Mij.

Kijk eens naar de rots waaruit jullie gehakt zijn. Kijk eens naar de put waaruit jullie opgegraven zijn.

Ik bedoel jullie voorouders Abraham en Sara, uit wie jullie zijn ontstaan. Ik riep Abraham toen hij nog geen kinderen had. Ik was goed voor hem en maakte hem tot een groot volk.

Ik zal Jeruzalem troosten. Ik zal de mensen troosten die daar tussen de puinhopen wonen. Ik zal de stad weer als het paradijs maken, als de tuin van de Heer. De stad zal weer vol blijdschap en vreugde zijn, vol dankliederen en muziek.

Lied

H.Oosterhuis/A.Oomen

Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen,
onder de hete zon, op de akker,
heeft Hij bestemd voor de tafel der armen.

Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.

Maar wie niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?
En die in weelde zwelgen en van niets weten,
wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?

Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?
Hij die alles zal zijn in allen, heeft ons bestemd om
aarde, jouw aanschijn te vernieuwen.

Tweede Lezing: Uit de brief van Paulus aan de christenen van Filippi 4, 6-9

Broeders en zusters, weest onbezorgd.

Laat al uw wensen bij God bekend worden in gebed en smeking, en nooit zonder dankzegging.

En de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.

Tenslotte, broeders, houdt uw aandacht gevestigd op al wat waar is, al wat edel is, wat rechtvaardig is en rein, beminnelijk en aantrekkelijk, op al wat deugd heet en lof verdient.

En brengt in praktijk wat u geleerd is en overgeleverd, en wat gij van mij hebt gehoord en gezien. Dan zal de God van vrede met u zijn.

Lied

H. Oosterhuis / A. Oomen

Scheur de wolken uiteen en kom.
Hier, nu, wees onze God, wie anders?
Niemand anders heeft ons gezocht,
niemand anders heeft zo geroepen

als een verliefde: dit is mijn lichaam,
open mij, eet mij, hier is mijn hart,
drink mijn ziel, hier ben ik, hier ben ik.

Als een verlorene heb je geroepen
en ons hart draaide om, en hoorde.

Waar ben je nu?

Waar bleef je hartstocht?

Ben je niet meer die ene van toen? (2x)

Derde Lezing: Volgens Matteüs 21, 33-43

In die tijd sprak Jezus tot de hogepriesters en de oudsten van het volk: Luistert naar een andere gelijkenis: Er was eens een landeigenaar die een wijngaard aanlegde; hij zette er een heining omheen, hakte een wijnpers erin uit en bouwde een wachttoren. Daarop verpachtte hij hem aan wijnbouwers en vertrok naar den vreemde.

Toen de tijd van de oogst gekomen was, zond hij zijn dienaren naar de wijnbouwers om de opbrengst in ontvangst te nemen.

Maar de wijnbouwers grepen zijn dienaren vast. Zij mishandelden de een, doodden de ander en stenigden een derde.

Daarop zond hij andere dienaren, talrijker dan de eersten; maar zij behandelden hen op dezelfde manier.

Tenslotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe, in de veronderstelling, dat zij zijn zoon wel zouden ontzien.

Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: Dat is de erfgenaam; vooruit, laten we hem vermoorden en ons zijn erfenis toe-eigenen.

Ze grepen hem vast, wierpen hem de wijngaard uit en doodden hem.

Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt, wat zal hij dan wel met die wijnbouwers doen?'

Ze antwoordden Hem: 'Hij zal die ellendelingen een ellendige dood doen sterven en zijn wijngaard zal hij aan andere wijnbouwers verpachten, die hem de opbrengst op de vastgestelde tijd zullen afdragen.'

Toen sprak Jezus tot hen: 'Hebt gij nooit in de Schrift gelezen: De steen die de bouwlieden hebben afgekeurd, is juist de hoeksteen geworden. Op last van de Heer is dat gebeurd en het is wonderbaar in onze ogen.

Daarom zeg ik u, het Rijk Gods zal u ontnomen worden en gegeven aan een volk dat wel de vruchten daarvan opbrengt.'

Overweging

Ik zal proberen de gelijkenis van de landeigenaar in relatie te brengen met de uitspraak van Christus over: die afgekeurde steen die de hoeksteen blijkt te zijn.

En uiteindelijk zal ik daarmee uitkomen bij dat wat bij elkaar hoort, bij elkaar zal komen.

Jezus maakt mijns inziens weer gebruik van het shockeffect

Hij wilde toentertijd de hogepriesters en nu ons hier, op deze zondagochtend in oktober, wakker schudden; hé hallo word wakker!

Zie nou in waar het werkelijk over moet gaan in dat leven van ons!

En jij bent hier in de Duif of via de zoom aanwezig kennelijk heb je de behoefte gehad aan een ontmoeting met een ruimer perspectief dan jouw alledaagse doen en laten.

Jij hier aanwezig bent bereid geweest om uit je dagelijkse leven te stappen en binnen te treden over de drempel van de Duif. Daarmee maak jij jezelf deelgenoot van een gemeenschap van mensen die, net zoals jij, steeds weer op zoek zijn.

Op zoek naar waar het in ons leven in de essentie om draait.

Telkens weer de vraag:

Wat is mijn weg?

Wat is De weg?

Hoe ben ik bedoelt?

Waar en hoe kom ik het beste tot mijn recht?

Waar kan ik, klein of groot, mijn bijdrage leveren aan dit soms zo onbegrijpelijke en verscheurende menselijke bestaan?

De landeigenaar

Ten eerste wil ik jullie je vragen om je in te leven in de landeigenaar:

Stel je voor:

je hebt een mooi stukje land weten te bemachtigen, je ontgint het tot een mooie wijngaard en je laat het in vol vertrouwen over aan anderen om het te verbouwen en te onderhouden. En als dan het moment daar is om daar vrucht van willen ontvangen, word je op een ongelofelijk harde manier op de proef gesteld. Je dienaren en ja zelf een eigen kind, een zoon van vlees en bloed, moet je opofferen.

Alle reden om vanuit verontwaardiging de dader op te zoeken.

Want, laten we wel zijn, dit is toch werkelijk afkeurenswaardig!

Logisch om dan vervolgens over te gaan tot oordelen, veroordelen en afstraffen. Dus je staat op het punt om je recht te gaan halen.

En dan roept er ineens die Christus van ons je bij je naam:

Die zegt:

Wacht even. Wordt wakker. Heb je niet mogelijk iets over het hoofd gezien makker?

En dan komt hij met de schrift en heeft het over die steen die de bouwlieden hebben afgekeurd. Die afgekeurde steen blijkt de hoeksteen te zijn.

Daar snap je, natuurlijk dan helemaal niets van.

Ik in eerste instantie ook niet.

Dus ik nogmaals mijn huiswerk goed doen.

Nog een keer het evangelie lezen.

En toen viel een zinsnede die me eerst was ontgaan nadrukkelijk op:

Er staat geschreven:

Daarop verpachtte hij de wijngaard aan wijnbouwers en vertrok naar den vreemde.

Op zich begrijpelijk dat hij zijn land zeker wil stellen door het te omheinen en er een wachttoren op installeren. Verpachten kan dan ook nog. Dus hij geeft al aardig wat uit handen, maar dan komt het wat mij betreft: ... en hij vertrok naar den vreemde.

Zaakjes op orde, en dan...

Dus, je weer even verder inleven: Je hebt je zaakjes goed geregeld en je hebt goede mensen gevonden om je zaak te beheren en te onderhouden. En dan vertrek je, niet even om een klusje te doen, nee. in den vreemde.

Ik interpreteer dit als een landeigenaar die daardoor in geen velden of wegen meer te bekennen zijn. Zit daar niet mogelijk de clou van deze gelijkenis?

En als we nog een stapje verder gaan en dit verhaal verder vertalen naar onszelf en het stuk land, de wijngaard zien als een metafoor.

Een metafoor voor:

Wat wil er in jou als unieke persoon ontgonnen worden?

Wat is jouw bedoeling op deze wereld?

Of als je wil: wat is mijn roeping?

Waar toe word jij geroepen?

Misschien kunnen we het stuk land uit ons verhaal, zien als de roepende God die jou wenkt.

Goed dan heb je iets gehoord; je bent geroepen en je gaat aan de slag om er iets moois van te maken, Echter als je toch dan, bewust of onbewust vertrekt naar den vreemde.

Wat doe je dan met de verbinding met het land, de wijnranken, de moraal van de wijnbouwers?

Opnieuw vertaald

Weer vertaald naar jezelf:

Je smeert hem, je bent en blijft onzichtbaar en niet aanspreekbaar, juist op het moment dat jij geroepen wordt.

Hoe kun je dan tot wasdom komen en vrucht dragen en delen in deze overvloed?

Wat ga je dan uit de weg?

Daar kunnen natuurlijk talloze redenen voor zijn om niet de hele verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van jouw eigen leven te willen of kunnen nemen.

Daarbij denk ik met name aan:

niet nog een keer gekwetst willen worden in of door het leven.

Dan maar liever onzichtbaar zijn en blijven;

Niet meer aanspreekbaar willen en kunnen zijn;

Onverschilligheid over hoe het verder moet met jou en de wereld...

En aan het einde van de rit wel een dwingende en misschien zelf eisende houding ten aanzien van de oogst van het land...

Samenvattend:

Christus houdt de landeigenaar en daarmee de hogepriesters van toen, en nu ons hier in de Duif, voor dat juist de wijnbouwers de wezenlijke schakel in onze ontwikkeling zijn. Doordat de langeigenaar, doordat jijzelf, niet aanwezig was bij het tot ontwikkeling komen van de druiven, vrij vertaald jouw vruchtvlies, heb je niet jouw unieke plek ingenomen in dat ontwikkelingsproces en weet je nog steeds niet wat werkelijk jouw plek is in het grotere geheel van jouw schepping.

Door jouw afwezigheid heb je jammer genoeg in wezen geen idee of en waar jij jouw bijdrage kunt leveren. Waar jij mogelijk een hoeksteen mag en kunt zijn.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek door Irina Antonova

Geloofsbelijdenis

God, in de leegte zocht ik je,
en ik heb je niet gevonden.
In de drukte heb ik je gezocht,
en ook daar was je niet.
Toen keek ik in mijzelf,
daar zat je al te wachten
en alles was in jou
dus alles was in mij.
Je bent er!
Dat geloof ik

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze
gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door
middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving.
Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal
doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen
met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat
kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.*

Stichting De Duif

Het Hart van de viering – delen met elkaar

Intenties uit het Groene Boek

Dienst van de tafel

Lied

H.Oosterhuis/T.Löwenthal

Refrein 1. koor 2. allen

Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd. zolang ik kon.

Die mij niet, sleurde, niet duwde, maar wenkte,
over uw drempel.

Die de sluier van mijn angst niet scheurde,
maar optilde.

Die met enkel uw stem mij zo vermurwde,
dat ik wilde.

Refrein Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd, zolang ik kon.

Ooit door geruchten over U geknecht.
Nu zonder angsten, eindelijk verwacht ik U.

Refrein Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd, zolang ik kon.

Uitnodiging voor het breken en delen van brood en wijn

Het delen van brood en wijn,
hier in de Duif,
elke zondag weer.

Dat doet ons herinneren aan het moment
dat Christus wist dat het einde van zijn leven aanstaande was.

Desalniettemin is Christus
tot het bittere einde blijven staan
en niet gevlucht in den vreemde.

Daarmee is de essentie van zijn boodschap onomwonden en
meedogenloos zichtbaar geworden.

Christus was de steen die werd afgekeurd
en Hij bleek de hoeksteen te zijn.

Met zijn overgave, zijn lijden en sterven.

Met zijn verrijzenis uit de dood, bleek zijn offer niet voor niets te zijn geweest.

Christus is in het mysterie van de verrijzenis, steeds weer de levende hoeksteen
van ons menselijke bestaan.

Dus met het eten van het brood
en het drinken van de wijn,
treden we in de voetsporen van Jezus en van zijn leerlingen
We zeggen Ja en treden binnen op Gods akker...
Volle grond waarin we ons meer of minder zichtbaar

meer of minder bewust kunnen en mogen overgeven
aan dat mysterie van ons menselijke bestaan.
Dan zal de God van vrede met jou zijn.

Dus sta op, en weet je hoe dan ook welkom, want iedereen is hier welkom om deel te nemen aan deze herinnering.

En neem van het brood wat je zal voeden en van de wijn die je pijn zal vertroosten.
Ervaar de nabijheid Jezus Christus. Hij die Liefde is. Jezus die jou smeekt om je Zelf steeds weer te ontdekken en veel mogelijk zichtbaar te zijn.

Kom dan, want alles staat gereed.

Intermezzo door Irina Antonova

Onze Vader

Onze Vader, alom aanwezig in het universum.
Uw naam zij geprezen.
Moge het Goddelijk bewustzijn
in ons allen neerdalen,
zodat Uw wil en onze wil gelijk zijn.
Moge inzicht ervoor zorgen dat we leren delen,
want er is voldoende voor iedereen.
Moge iedere stap, een stap zijn van vergeving.
Moge het ego plaats maken voor Uw Goddelijke bewustzijn,
zodat er in ons hele wezen, eindelijk vrede zal komen.
Dat vragen wij U in de naam van Uw zoon Jezus Christus.

Amen.

Voorbede

Lied

H. Oosterhuis / T.Löwenthal

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Mededelingen

Afsluiting en dankzegging

Slotlied

H.Oosterhuis / A.Oomen

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg en water stroomt,
genoeg voor allen. (2x)

Daar bouwen wij veilige buurten,
wonen dooreen in wijken van vrede,
in schaduw van bomen.

Geen kinderen zullen daar sterven,
oude mensen maken hun dagen vol
en jonge mensen zullen daar pas op hun honderdste sterven.

Wij zullen niet voor de leegte zwoegen,
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam zullen weiden tezamen:
wij leren de oorlog af. (2x)

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg en water stroomt,
genoeg voor allen. (3x)

Zegenbede

Delf ons gezicht op, maak ons mooi.
Delf ons gezicht op, maak ons mooi.
Wie wordt ontmaskerd, wordt gevonden,
en zal zichzelf opnieuw verstaan,
en leven, bloot en onomwonden,
aan niets en niemand meer ten prooi.
Delf ons gezicht op, delf ons gezicht op,
maak ons mooi, maak ons mooi.